

Nacionalno vijeće za znanost,
visoko obrazovanje i
tehnološki razvoj

Nacrt 15. veljače 2018.

Nacrt Prijedloga
Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih učilišta i
znanstvenih organizacija

Zagreb, veljača 2018.

KRATKI SADRŽAJ

Obrazloženje Nacrta Prijedloga Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih učilišta i znanstvenih organizacija	7
GLAVA I. TEMELJNE ODREDBE	14
GLAVA II. SUSTAV OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI	17
1. OPĆE ODREDBE	17
2. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI VISOKOG OBRAZOVANJA	18
3. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA IZVOĐENJE STUDIJSKOG PROGRAMA	21
4. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE ZNANSTVENE DJELATNOSTI	25
5. REAKREDITACIJA VISOKIH UČILIŠTA I ZNANSTVENIH ORGANIZACIJA	26
6. VANJSKO VREDNOVANJE UNUTARNJEG SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE (AUDIT) ...	27
7. TEMATSKO VREDNOVANJE	28
8. POSTUPCI VANJSKOG VREDNOVANJA S INOZEMNIM OBILJEŽJIMA	29
GLAVA III. DIONICI SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI	31
1. OPĆE ODREDBE	31
2. AGENCIJA ZA ZNANOST I VISOKO OBRAZOVANJE	32
GLAVA IV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	39

SADRŽAJ

OBRAZLOŽENJE Nacrta Prijedloga Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih učilišta i znanstvenih organizacija.....	7
--	----------

GLAVA I. TEMELJNE ODREDBE

Predmet Zakona	14
Članak 1.	14
Cilj Zakona	14
Članak 2.	14
Akreditacija kao uvjet za izdavanje javnih isprava u sustavu visokog obrazovanja i javno financiranje znanstvene djelatnosti	14
Članak 3.	14
Značenje pojmova	15
Članak 4.	15

GLAVA II. SUSTAV OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI

1. OPĆE ODREDBE	17
Unutarnji i vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete.....	17
Članak 5.	17
Mreža visokih učilišta i studijskih programa.....	17
Članak 6.	17
Mreža javnih znanstvenih instituta	18
Članak 7.	18
Zastoj tijekom roka	18
Članak 8.	18
2. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI VISOKOG OBRAZOVANJA	18
Inicijalna akreditacija visokih učilišta.....	18
Članak 9.	18
Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izvođenje studijskog programa	19

Članak 10.	19
Nastavnici	19
Članak 11.	19
Omjer između broja nastavnika i studenata	20
Članak 12.	20
Prostor	21
Članak 13.	21
Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice	21
Članak 14.	21
3. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA IZVOĐENJE STUDIJSKOG PROGRAMA	21
Procjena usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada	21
Članak 15.	21
Zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa	22
Članak 16.	22
Zajednički i interdisciplinarni sveučilišni studijski program	23
Članak 17.	23
Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa	23
Članak 18.	23
Sadržaj dopusnice za izvođenje studijskog programa	24
Članak 19.	24
Samostalno odlučivanje o ukidanju ili promjeni studijskog programa	24
Članak 20.	24
Samostalno odlučivanje o izmjenama ili dopunama studijskog programa	24
Članak 21.	24
4. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE ZNANSTVENE DJELATNOSTI	25
Znanstvene organizacije koje podliježu inicijalnoj akreditaciji	25
Članak 22.	25
Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti	25
Članak 23.	25
Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti	26
Članak 24.	26
5. REAKREDITACIJA VISOKIH UČILIŠTA I ZNANSTVENIH ORGANIZACIJA	26
Periodična i izvanredna reakreditacija	26
Članak 25.	26
Standardi za vrednovanje kvalitete	26
Članak 26.	26
Odlučivanje u postupku reakreditacije	27
Članak 27.	27
6. VANJSKO VREDNOVANJE UNUTARNJ. SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE (AUDIT)..	27
Audit	27
Članak 28.	27
Odlučivanje u postupku audita	28
Članak 29.	28

7. TEMATSKO VREDNOVANJE.....	28
Postupak tematskog vrednovanja	28
Članak 30.	28
Odlučivanje u postupku tematskog vrednovanja	28
Članak 31.	28
8. POSTUPCI VANJSKOG VREDNOVANJA S INOZEMNIM OBILJEŽJIMA	29
Vrednovanje inozemnih visokih učilišta i znanstvenih organizacija	29
Članak 32.	29
Akreditacija združenog studija i združene kvalifikacije	29
Članak 33.	29
Izvođenje inozemnih studijskih programa	30
Članak 34.	30
Izvođenje studijskih programa u inozemstvu	31
Članak 35.	31

GLAVA III.
DIONICI SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG
OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI

1. OPĆE ODREDBE	31
Dionici sustava.....	31
Članak 36.	31
Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj	32
Članak 37.	32
2. AGENCIJA ZA ZNANOST I VISOKO OBRAZOVANJE	32
Pravni status Agencije	32
Članak 38.	32
Samostalnost i neovisnost Agencije	32
Članak 39.	32
Djelokrug i nadležnost Agencije	33
Članak 40.	33
Financiranje Agencije	33
Članak 41.	33
Tijela Agencije	34
Članak 42.	34
Upravno vijeće Agencije	34
Članak 43.	34
Nadležnosti Upravnog vijeća	34
Članak 44.	34
Akreditacijski savjet.....	35
Članak 45.	35
Nadležnosti Akreditacijskog savjeta	36
Članak 46.	36
Ravnatelj Agencije	36
Članak 47.	36

Nadležnosti ravnatelja Agencije	36
Članak 48.	36
Zamjenik i pomoćnici ravnatelja.....	37
Članak 49.	37
Povjerenstvo za prigovore.....	37
Članak 50.	37
Nacionalni ENIC/NARIC ured	38
Članak 51.	38
Središnji informacijski ured	38
Članak 52.	38
Nadzor nad radom Agencije.....	38
Članak 53.	38
Imovina Agencije	38
Članak 54.	38
Odgovornost za obveze Agencije	38
Članak 55.	38

GLAVA IV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Okončanje započetih postupaka	39
Članak 56.	39
Nastavak rada Agencije	39
Članak 57.	39
Mreže, pravilnici i drugi opći akti	39
Članak 58.	39
Mandat članova tijela Agencije	39
Članak 59.	39
Usklađenje Statuta Agencije.....	40
Članak 60.	40
Prestanak važenja.....	40
Članak 61.	40
Stupanje na snagu	40
Članak 62.	40

Objasnenje

Nacrta Prijedloga Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih uĉilišta i znanstvenih organizacija

Nakon provedene dubinske analize postojećeg stanja u sustavu osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Republici Hrvatskoj, postojećeg normativnog okvira, europskih i međunarodnih standarda i komparativnih rješenja u državama članicama Europske unije te uvaŹavajući nacionalna strategijska polazišta, Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj predlaŹe da se razmotri Nacrt Prijedloga Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih uĉilišta i znanstvenih organizacija (u daljnjem tekstu: Nacrt Prijedloga Zakona), koji bi zamijenio Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.) koji je danas na snazi.

Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj smatra da bi od svih dosadašnjih rješenja Zakon o postupcima vrednovanja kvalitete visokih uĉilišta i znanstvenih organizacija, prihvati li Hrvatski sabor ovaj prijedlog, ponudio optimalno rješenje za osiguravanje i unapređivanje kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Republici Hrvatskoj usklađeno s europskim i međunarodnim standardima kojim će se osigurati povezanost i uklopljenost hrvatskog sustava visokog obrazovanja i znanosti u Europski prostor visokog obrazovanja (*European Higher Education Area (EHEA)*) i Europski istraŹivaĉki prostor (*European Research Area (ERA)*).

Nacrt Prijedloga Zakona usklađen je s ĉlankom 67. (68.)¹ Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) koji jamĉi sveuĉilišnu autonomiju. PredloŹena zakonska rješenja u Nacrtu Prijedloga Zakona polaze od pravnog shvaćanja Ustavnog suda Republike Hrvatske prema kojem »konkretni javni interes da se autonomija sveuĉilišta ograniĉi mora biti jaĉi od interesa sveuĉilišta da se autonomija ostvari, a ograniĉenja su dopustiva samo ako se svrha zbog koje se ona propisuju ne moŹe ostvariti blaŹim sredstvima. I tada, međutim, ograniĉenja moraju biti racionalno usmjerena na postizanje opravdanih regulativnih svrha.« (Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-902/1999. od 26. sijeĉnja 2000., »Narodne novine«, broj 14/00.).

Nacrt Prijedloga Zakona također je usklađen s temeljnim zakonom koji uređuje sustav znanosti i visokog obrazovanja, to jest Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 123/03., 105/04., 174/04., 2/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 60/15. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 131/17. –

¹ U proĉišćenom tekstu Ustava (»Narodne novine«, broj 85/10.) ĉlanak 67. oznaĉen je kao ĉlanak 68.

Uredba Vlade Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu: ZoZDiVO). Pri tome se polazi od shvaćanja da se cjelovita reforma sustava znanosti i visokog obrazovanja može provesti jedino promjenama tog temeljnog zakona, a ne parcijalnim derogacijama njegovih bitnih odredbi donošenjem posebnih zakona. Naime, takvim parcijalnim derogacijama čitav se sustav čini još složenijim i nepreglednijim, a promjene bitnih odrednica netransparentnima.

Glavne odlike zakonskih rješenja koja se predlažu ovim Nacrtom te njihova usporedba s postojećim stanjem mogu se podijeliti u sljedećih šest točaka:

1. unapređenje i daljnji razvoj sustava osiguravanja kvalitete na temelju dosadašnjih iskustava
2. usklađivanje s metodološko-nomotehničkim pravilima,
3. usklađivanje s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu,
4. dionici sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti,
5. usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku, i
6. znanstvene organizacije koje podliježu akreditaciji.

1. Unapređenje i daljnji razvoj sustava osiguravanja kvalitete na temelju dosadašnjih iskustava

Od stupanja na snagu Uredbe o osnivanju Agencije za znanost i visoko obrazovanje (»Narodne novine«, br. 101/04.) do danas u Republici Hrvatskoj je razvijen učinkoviti sustav osiguravanja kvalitete u znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. U tom sustavu postignut je relativno usklađeni odnos između različitih dionika (od sveučilišta i njihovih sastavnica, znanstvenih instituta, Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, Ministarstva znanosti i obrazovanja do Agencije za znanost i visoko obrazovanje kao operativnog tijela za provođenje vanjskog vrednovanja). Tijekom postupka pristupanja Europskoj uniji razvijenost i prepoznatljivost toga sustava bila je ključna za priznavanje diploma u sustavu reguliranih profesija, ali i za uključivanje u Europski prostor visokog obrazovanja i Europski istraživački prostor. Provedeno je više ciklusa akreditacija i reakreditacija te tematskih vrednovanja koja su pridonijela unapređivanju kvalitete hrvatskih visokih učilišta i znanstvenih organizacija. Agencija za znanost i visoko obrazovanje primljena je u punopravno članstvo Europske udruge za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Association for Quality Assurance in Higher Education – ENQA*), a od 25. studenoga 2011. godine uvrštena je u Europski registar agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Quality Assurance Register for Higher Education – EQAR*). Iako je provedba Bolonjske reforme bila suočena s brojnim izazovima, postojanje nacionalnog sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete spriječilo je stihijski razvoj.

Postojeće stanje nesumnjivo zahtjeva daljnji razvoj i unapređenje, no pri tome treba polaziti od postojećih iskustava te na njima razvijati bolji sustav. Pri tome treba osobito voditi računa da se radi o sustavu znanosti i visokog obrazovanja koji zbog svojeg značenja i važnosti uživaju i posebni, Ustavom zajamčeni položaj. Utoliko zakonske intervencije u to područje moraju biti dobro promišljene i planirane jer trebaju osigurati ostvarenje često suprotstavljenih interesa i vrijednosti. Reforma se ne smije temeljiti samo na formiranju novih tijela i postupaka koje stvaraju privid promjena, a stvarno su usmjerene samo na ostvarenje određenih parcijalnih, često nedovoljno jasno prikazanih interesa. Pri tome značajno smanjenje uloge akademskih tijela u kreiranju i provođenju politike znanosti, visokog obrazovanja i tehnološkog razvoja nije prihvatljiv pristup. Dapače, u osiguravanju kvalitete

tih djelatnosti istorazinski (*peer review*) pristup mora biti prevladavajući. Ni na koji način ga ne može zamijeniti kontrola državnih ili nekih drugih tijela.

Utoliko se Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj kao strateško nacionalno tijelo odgovorno za razvoj znanosti, visokog obrazovanja i tehnologije zalaže za promjene koje će, polazeći od dosadašnjih iskustava, osigurati daljnji razvoj i unapređenje sustava osiguravanja kvalitete znanstvene djelatnosti, visokog obrazovanja i tehnološkog razvoja, bez dovođenja u pitanje ustavom zajamčene slobode znanstvenog rada i sveučilišne autonomije.

2. Usklađivanje s metodološko-nomotehničkim pravilima

Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju na snazi je od 18. travnja 2009. godine. Na temelju Zakona donesena su dva provedbena propisa: Pravilnik o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditacije visokih učilišta (»Narodne novine«, broj 24/10.) i Pravilnik o uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti, uvjetima za reakreditaciju znanstvenih organizacija i sadržaju dopusnice (»Narodne novine«, broj 83/10.).

Zakon i navedeni provedbeni propisi nastali su u vrijeme kada još uvijek nisu postojala jedinstvena metodološko-nomotehnička pravila za izradu normativnih akata. Zbog toga u nomotehničkom i jezičnom aspektu imaju nedostataka što je, samo po sebi, dostatan razlog za izradu prijedloga novog teksta zakona, a ne samo izmjena i dopuna. Prilikom izrade Nacrta Prijedloga Zakona primjenjivala su se Jedinstvena metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (»Narodne novine«, broj 74/15.).

2.1. Izmjena naziva zakona

Unatoč tome što je uslijed višegodišnje primjene prihvaćen u praksi, pa se uobičajio te njegovi adresati vjerojatno više ne osjećaju problem, naziv zakona, objektivno gledajući, trebao bi biti izmijenjen jer je nedorečen i bez temeljnog značenja. Iako je riječ o doslovnom prijevodu Standarda i smjernica za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja (*Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area*), takav naziv ne odgovara na najvažnije pitanje: osiguravanje kvalitete – čega? Naime, da bi naziv zakona imao smisla, nije dovoljno reći »kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju« jer postoje različiti subjekti, područja i predmeti od kojih se zahtijeva, odnosno može ili treba zahtijevati »kvaliteta« u znanosti i visokom obrazovanju.

Sukladno članku 6. stavku 1. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila, naziv zakona treba izražavati predmet njegovog uređenja kojim se identificira sadržaj njegovog uređenja, a ne njegov cilj. Stoga se predlaže izmjena naziva zakona kako bi se naziv uskladio s predmetom njegovog uređenja, a to su postupci vrednovanja kvalitete visokih učilišta i znanstvenih organizacija.

2.2. Preciziranje normativnih ovlasti pojedinih tijela

U Nacrtu Prijedloga Zakona jasno se određuje koja tijela imaju normativnu ovlast za donošenje podzakonskih propisa, preciziraju se granice dane ovlasti te se propisuje obveza njihove objave u Narodnim novinama (za strateške dokumente Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj) ili na mrežnim stranicama Agencije za znanost i visokog obrazovanje (za opće akte Agencije i njezinog Akreditacijskog savjeta). Pojedine odredbe koje su se dosad nalazile u pravilnicima ministra nadležnog za znanost i visoko

obrazovanje uvrštene su u odredbe Nacrta Prijedloga Zakona, a daje se ovlast Akreditacijskom savjetu za donošenje standarda za vrednovanje kvalitete koji se moraju temeljiti na Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja.

3. Usklađivanje s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu

U okviru analitičkog razmatranja hrvatskih pravnih propisa te procjene usklađenosti s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva o uslugama), koje je provelo Ministarstvo gospodarstva, utvrđeni su određeni elementi moguće neusklađenosti postojećeg Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju s Direktivom o uslugama. Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj smatra da se Direktiva o uslugama ne može koristiti kao argument za snižavanje kriterija koji njome nisu propisani kao nedopušteni ili zabranjeni. Pored toga, Direktiva dopušta državama članicama da zadrže određene uvjete ako oni postoje zbog zaštite prevladavajućih razloga od javnog interesa.

U tom smislu, Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj smatra da je potrebno zadržati uvjet procjene društvene opravdanosti i usklađenosti studijskog programa s dugoročnim potrebama tržišta rada za sve studijske programe, a ne samo za one koji će se javno financirati.

U članku 14. točki 5. Direktive o uslugama izrijekom je propisano da se zabrana primjene ekonomskog ispitivanja ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa. Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj smatra da se prevladavajući razlog od javnog interesa ogleda u posebnom interesu države da zaštiti studente, kao korisnike specifične usluge, od pružatelja usluga koji nude studijske programe koji nisu u skladu s potrebama socijalnog, gospodarskog, kulturnog, znanstvenog i tehnološkog napretka (u daljnjem tekstu: društvenim potrebama) i dugoročnim potrebama tržišta rada. Odnos između potencijalnih studenata kao korisnika usluge te visokih učilišta – bila ona javna ili privatna – jest odnos koji karakterizira neravnoteža u znanju i informacijama o studijskim programima koje ta visoka učilišta nude. Potencijalni studenti su slabija strana u tom odnosu. Kako takva neravnoteža ide na štetu studenata odnosno njihovih budućih izgleda na tržištu rada, Republika Hrvatska, zadržavajući uvjet prethodne procjene društvene opravdanosti (koja uključuje kulturnu i znanstvenu opravdanost), kao i usklađenosti studijskog programa s dugoročnim potrebama tržišta rada za sve studijske programe, to ne čini zbog ekonomskih ciljeva, već zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa. Javni interes se iskazuje u tome što je država, koja svojom odlukom stoji iza akreditacije određenog studijskog programa, dužna zaštititi studente od pogrešne legitimacije studijskih programa odnosno od akreditacije studijskih programa za koje nema društvene potrebe i dugoročne tržišne potrebe ili se ne očekuje da će je biti. To je, s obzirom na poremećaje koji već danas postoje na tržištu rada u Hrvatskoj, nacionalni javni interes *par excellence*.

Dodatno je bitno napomenuti da zahtjev kojim se određuje najmanji broj zaposlenika spada pod zahtjeve koji nisu zabranjeni Direktivom o uslugama. Riječ je o zahtjevu koji može biti dopušten ako je: (a) nediskriminirajući s obzirom na mjesto registriranog sjedišta, (b) opravdan prevladavajućim razlogom od javnog interesa te (c) proporcionalan (članak 15. stavci 2. i 3. Direktive o uslugama). Nacionalno vijeće smatra da se društveni interes ogleda u zaštiti studenata i odgovornosti države da neće akreditirati studijski program ako visoko učilište nema odgovarajuće ljudske i druge resurse za njegovo izvođenje. Direktiva o

uslugama ne može se koristiti kao argument za snižavanje kriterija koji njome nisu propisani kao zabranjeni, a za čije propisivanje postoje legitimni prevladavajući razlozi od javnog interesa.

4. Dionici sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti

Odredba članka 6. stavak 1. ZoZDiVO-a propisuje da je Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj najviše stručno tijelo koje se brine za razvitak i kvalitetu cjelokupne znanstvene djelatnosti i sustava znanosti, visokog obrazovanja i tehnološkog razvoja u Republici Hrvatskoj. U skladu s time, Nacrt Prijedloga Zakona zadržava ovlast Nacionalnog vijeća da donosi Mrežu visokih učilišta i studijskih programa i Mrežu javnih znanstvenih instituta. Uvažavajući činjenicu da Nacionalno vijeće donosi druge propise iz članka 6. ZoZDiVO-a samostalno, predlaže se da Mreže više ne donosi Hrvatski sabor, nego Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, što odgovara potrebi omogućavanja bržih izmjena i dopuna tih strateških dokumenata kada se utvrdi potreba njegove revizije.

Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj smatra da akademska znanstvena zajednica predstavlja vrh iznad kojeg nema drugih znanstveno-stručnih autoriteta pa načelno nema tko ocjenjivati kvalitetu nastavnika, programa i institucija osim nje same. Ova činjenica (kao jedan od ključnih razloga autonomije) ujedno traži i dragovoljno podvrgavanje strogim moralnim načelima, razrađenom etičkom kodeksu i trajno rastućim kriterijima međunarodno vidljive znanstveno-nastavne izvrsnosti. Tijelo ustanovljeno člankom 60. ZoZDiVO-a koje osigurava autonomiju uz odgovornost jest Savjet sveučilišta. Njegov sastav (predstavnici države – osnivača, lokalne samouprave, gospodarske komore, nastavnika i studenata) pokazuje da je ZoZDiVO upravo tom tijelu namijenio usklađivanje sveučilišnih programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama na tržištu rada. Ulazne parametre za raspravu o društvenoj opravdanosti i dugoročnim tržišnim potrebama za izvođenje studijskih programa na sveučilišnom Savjetu osiguravaju instrumenti i kriteriji Mreže visokih učilišta koji se kontinuirano inoviraju i unapređuju. Objektivizirani, stručni kriteriji Mreže kroz koju »prolazi« program osiguravaju transparentnu podlogu Savjetu sveučilišta za raspravu o društvenoj opravdanosti i tržišnoj relevantnosti studijskih programa. Istraživačku misiju javnih znanstvenih instituta na temelju koje se izrađuje program istraživanja i ocjenjuje njegova šira društvena i tržišna opravdanost utvrđuju upravna vijeća javnih znanstvenih instituta.

Za studijske programe koji nisu sveučilišni te u slučaju osnivanja novog sveučilišta, mišljenje o društvenoj opravdanosti i usklađenosti studijskog programa s dugoročnim potrebama tržišta rada daje Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj.

Ocjena kvalitete programa, nakon što ga je Savjet sveučilišta ocijenio potrebnim, zadaća je Akreditacijskog savjeta Agencije za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) kao nezavisnog tijela ustanovljenog zakonom. Članove Akreditacijskog savjeta, koji se brine o kvaliteti programa i visokih učilišta, imenuje Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj na temelju kandidatura koje predlažu Rektorski zbor, Vijeće veleučilišta i visokih škola, Hrvatski studentski zbor, Hrvatska gospodarska komora, visoka učilišta, znanstvene organizacije te znanstvenici i članovi akademske zajednice.

Stručnu podlogu za raspravu i donošenje akreditacijske preporuke Akreditacijskom savjetu osiguravaju stručna povjerenstva. Članove stručnog povjerenstva za ocjenu kvalitete programa i/ili institucija imenuje Akreditacijski savjet transparentnim postupkom između

prihvaćenih članova šire liste potencijalnih domaćih i međunarodnih recenzenata. Listu domaćih i međunarodnih potencijalnih recenzenata predlažu visoka učilišta, znanstvene organizacije, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Hrvatska zaklada za znanost, stručne službe Ministarstva i Agencije, a potvrđuje ju Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj.

O zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa odlučuje Ministarstvo na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta o ispunjavanju propisanih uvjeta i o usklađenosti studijskog programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra Hrvatskog kvalifikacijskog okvira.

Stručne i administrativne poslove za Akreditacijski savjet obavlja Agencija. Uloga Agencije kao samostalne i nezavisne stručne ustanove posebno je značajna u analizi i praćenju strateških i normativnih akata Europskog prostora visokog obrazovanja (*EHEA*) i Europskog istraživačkog prostora (*ERA*), u izradi analitičkih podloga i stručnoj obradi nacionalne statističke dokumentacije relevantne za doprinos Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj oblikovanju znanstveno-obrazovne politike. Dodatno snaženje stručne nezavisnosti Agencije osigurano je transparentnim postupkom imenovanja Upravnog vijeća čije članove imenuje najviše stručno tijelo koje se brine za razvitak i kvalitetu znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja – Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj. Daljnji razvoj i snaženje stručnih službi Agencije bitan su uvjet za kvalificirano donošenje odluka i kvalitetu rješenja Akreditacijskog savjeta. Ekspertiza i razvoj stručnih službi Agencije od izuzetnog je značenja za kreiranje standarda i procedura utvrđivanja i unapređivanja kvalitete hrvatskog sustava znanosti i visokog obrazovanja. Posebno je značajna međunarodna akreditacija Agencije u praćenju i stručnoj analizi kompatibilnosti hrvatskog s Europskim prostorima visokog obrazovanja i istraživanja. U tom smislu Agencija provodi postupak priznavanja inozemnih visokoškolskih kvalifikacija, pruža informacije o uvjetima upisa na hrvatska visoka učilišta, provodi sustavne edukacije članova stručnih tijela u postupcima vrednovanja u okviru unutarnjeg i vanjskog sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete.

5. Usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku

Nacrt Prijedloga Zakona uvažava odredbu članka 3. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09., u daljnjem tekstu: ZUP) sukladno kojoj se samo pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije nego što je to propisano ZUP-om, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ZUP-a. Iz upravnih postupaka uklonili su se oni stadiji koji su činili te postupke pretjerano složenima, a za što nije bilo nikakve potrebe.

6. Znanstvene organizacije koje podliježu akreditaciji

Nacrt Prijedloga Zakona predviđa njegovu primjenu na javne znanstvene institute i druge znanstvene organizacije kojima je osnivač Republika Hrvatska te privatne znanstvene institute i druge znanstvene organizacije koje se javno financiraju ili na drugi način ostvaruju potporu iz javnih sredstava upisane u Upisnik znanstvenih organizacija. Privatni znanstveni instituti i znanstvene organizacije koje se ne financiraju niti na drugi način ostvaruju potporu iz javnih sredstava ne podliježu odredbama ovog Nacrta Prijedloga Zakona. Njegove odredbe ne primjenjuju se ni na znanstvene organizacije od posebnog značenja za Republiku Hrvatsku čija je djelatnost uređena posebnim zakonom (Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti te Leksikografski zavod Miroslav Krleža).

Nacionalno vijeće za znanost,
visoko obrazovanje i
tehnološki razvoj

NACRT PRIJEDLOGA

ZAKONA O POSTUPCIMA VREDNOVANJA KVALITETE VISOKIH UČILIŠTA I ZNANSTVENIH ORGANIZACIJA

GLAVA I.

TEMELJNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju način i postupci vrednovanja kvalitete javnih i privatnih visokih učilišta upisanih u Upisnik visokih učilišta i javnih znanstvenih instituta i drugih znanstvenih organizacija kojima je osnivač Republika Hrvatska te privatnih znanstvenih instituta i drugih pravnih osoba koje se javno financiraju ili na drugi način ostvaruju potporu iz javnih sredstava upisanih u Upisnik znanstvenih organizacija (u daljnjem tekstu: visoka učilišta i znanstvene organizacije ili subjekti vrednovanja), kao i nadležnost tijela koja provode postupke vrednovanja.

(2) Kriteriji i postupci osiguravanja i unapređivanja kvalitete subjekata vrednovanja iz stavka 1. ovog članka propisuju se ovim Zakonom, zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja i propisima donesenim na temelju tih zakona usklađenim sa Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja (*Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG)*), u daljnjem tekstu: Europski standardi i smjernice ili ESS).

(3) Ovim se Zakonom uređuje i djelatnost te ustroj Agencije za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) kao javne ustanove odgovorne za provođenje postupaka vrednovanja kvalitete subjekata vrednovanja iz stavka 1. ovog članka.

Cilj Zakona

Članak 2.

(1) Cilj je ovog Zakona osigurati i unaprijediti kvalitetu visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Republici Hrvatskoj.

(2) Sustavom osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti osigurava se povezanost i uklopljenost hrvatskog sustava visokog obrazovanja i znanosti u Europski prostor visokog obrazovanja (*European Higher Education Area (EHEA)*) i Europski istraživački prostor (*European Research Area (ERA)*).

Akreditacija kao uvjet za izdavanje javnih isprava u sustavu visokog obrazovanja i javno financiranje znanstvene djelatnosti

Članak 3.

(1) Visoko obrazovanje temeljem kojeg se sječe diploma, isprava o završetku studijskog programa ili druga javna isprava koja potvrđuje uspješan završetak određenog studijskog programa i stjecanje njime utvrđenih znanja, sposobnosti i odgovornosti odgovarajućeg standarda kvalifikacije iz Registra Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (u daljnjem tekstu: Registar HKO-a) u Republici Hrvatskoj mogu obavljati samo visoka učilišta kvaliteta kojih je utvrđena u skladu s odredbama ovog Zakona te koja su upisana u Upisnik visokih učilišta i koja izvode akreditirane studijske programe upisane u Upisnik studijskih programa.

(2) Visoko učilište će se akreditirati, odnosno reakreditirati samo ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(3) Znanstveni instituti i druge znanstvene organizacije mogu biti javno financirani ili na drugi način ostvarivati potporu iz javnih sredstava samo ako je kvaliteta njihovog znanstvenog rada utvrđena u skladu s kriterijima i u postupku propisanom ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti te propisima donesenim na temelju tih zakona. Znanstvene organizacije akreditirane u skladu s odredbama ovog Zakona upisuju se u Upisnik znanstvenih organizacija.

(4) Znanstveni institut ili druga znanstvena organizacija će se akreditirati, odnosno reakreditirati samo ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na znanstvene organizacije od posebnog značenja za Republiku Hrvatsku čija je djelatnost uređena posebnim zakonom (Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Leksikografski zavod Miroslav Krleža).

(6) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se ni na pravne osobe kojima su dodijeljene potpore temeljem posebnog zakona koji uređuje državne potpore za istraživačko-razvojne projekte, a koje ne ostvaruju potpore iz javnih sredstava na neki drugi način.

Značenje pojmova

Članak 4.

Pojedini pojmovi u smislu ovog Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *Akreditacijska preporuka Akreditacijskog savjeta* je neovisno stručno mišljenje koja se donosi nakon provedenog postupka vanjskog vrednovanja određenog subjekta vrednovanja, a usmjereno je na osiguravanje i unapređivanje kvalitete njegove visokoobrazovne i/ili znanstvene djelatnosti, na temelju kojeg Ministarstvo odlučuje o izdavanju dopusnice za obavljanje djelatnosti te upisu u odgovarajući upisnik;

2. *Dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i dopusnica za izvođenje studijskog programa* su upravni akti kojima ministarstvo nadležno za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta utvrđuje da kvaliteta djelatnosti visokog obrazovanja vrednovanog visokog učilišta ispunjava uvjete, propisane ovim Zakonom i drugim zakonima kojima se uređuje sustav visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona, za izdavanje diploma, isprava o završetku studijskog programa ili drugih javnih isprava, a kojima se jamči uspješan završetak određenog studijskog programa i stjecanje njime utvrđenih znanja, sposobnosti i odgovornosti odgovarajućeg standarda kvalifikacije iz Registra HKO-a;

3. *Dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti* je upravni akt kojim Ministarstvo utvrđuje da kvaliteta znanstvene djelatnosti vrednovane znanstvene organizacije opravdava njezino javno financiranje ili drugu javnu potporu za znanstvenu djelatnost koju obavlja;

4. *ECTS* je Europski sustav prijenosa i prikupljanja bodova (*European Credit Transfer and Accumulation System*);

5. *Inicijalna akreditacija* je postupak vanjskog vrednovanja u kojem se utvrđuje ima li subjekt vrednovanja koji prvi put počinje obavljati djelatnost visokog obrazovanja i/ili znanstvenu djelatnost na određenoj razini i/ili na određenom području ljudske potencijale, organizaciju, unutarnji sustav osiguravanja kvalitete, prostor, opremu i sredstva za obavljanje djelatnosti na način koji jamči postizanje unaprijed određenih, jasnih i objektivnih kriterija kvalitete;

6. *Institucijska akreditacija* je postupak vanjskog vrednovanja u kojem se utvrđuje osposobljenost određenog subjekta vrednovanja (njegovih ljudskih potencijala, organizacije, unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, prostora, opreme i sredstva za rad) za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti;

7. *Izvođač* je svako visoko učilište koje samostalno ili u suradnji s drugim visokim učilištem izvodi određeni studijski program, a u slučaju sveučilišnih studijskih programa izvođač je sastavnica sveučilišta;

8. *Nositelj* je visoko učilište koje je akreditiralo određeni studijski program, ali u čijem izvođenju sudjeluje jedno ili više drugih visokih učilišta kao izvođači;

9. *Osiguravanje kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti* je postupak u kojem dionici sustava na temelju unaprijed određenih i jasnih ciljeva te kriterija kvalitete nastoje stalno unapređivati sustav visokog obrazovanja i znanosti radi stjecanja novih znanstvenih spoznaja, njihove humane i etičke primjene te razvijati visoko obrazovanje u skladu s potrebama socijalnog, gospodarskog, kulturnog, znanstvenog i tehnološkog napretka (u daljnjem tekstu: društvene potrebe);

10. *Programska akreditacija* je postupak vanjskog vrednovanja u kojem se utvrđuje jesu li određeni studijski ili istraživački programi usklađeni s najnovijim znanstvenim spoznajama te društvenim, gospodarskim i tehnološkim razvojem. Posebna se pozornost posvećuje iskustvima primjene usporedivih akreditiranih programa u Europskom prostoru visokog obrazovanja te usklađenosti studijskog programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a;

11. *Reakreditacija* je periodični postupak vanjskog vrednovanja u kojem se u dinamičnim uvjetima razvoja znanosti, društva, gospodarstva i tehnologije utvrđuje zadovoljavaju li akreditirani subjekt vrednovanja i/ili studijski programi koji se izvode unaprijed određene, jasne i objektivne kriterije kvalitete;

12. *Samoanaliza* je izvješće o stanju i perspektivama razvoja određenog subjekta vrednovanja koje u postupku akreditacije ili reakreditacije priprema sam taj subjekt;

13. *Tematsko vrednovanje* je vanjsko vrednovanje samo jedne skupine istovrsnih subjekata vrednovanja ili određenog dijela djelatnosti jednog ili većeg broja istovrsnih subjekata vrednovanja;

14. *Unutarnje osiguravanje i unapređivanje kvalitete* je skup mjera i aktivnosti kojima dionici sustava iskazuju svijest, opredjeljenje i odgovornost za stalno unapređivanje kvalitete vlastite djelatnosti;

15. *Vanjsko osiguravanje i unapređivanje kvalitete* je vrednovanje kvalitete određenog subjekta vrednovanja koje se provodi na temelju unaprijed određenih, jasnih i objektivnih kriterija u cilju unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti. Postupci vanjskog vrednovanja su institucijska ili programska akreditacija, inicijalna ili periodična akreditacija (reakreditacija), tematsko vrednovanje te vrednovanje unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete (*audit*). Pojedini oblici akreditacije mogu se provoditi istodobno;

16. *Vanjsko vrednovanje unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete (audit)* je postupak vrednovanja razvijenosti i funkcionalnosti unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete subjekata vrednovanja;

17. *Zajednički studijski program* je zajednički program koji izvode dva ili više akreditirana visoka učilišta u Republici Hrvatskoj, pri čemu je samo jedno visoko učilište nositelj;

18. *Zakon koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja* je Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju;

19. *Združena kvalifikacija* je kvalifikacija koju zajednički dodjeljuju sva visoka učilišta koja sudjeluju u ustrojavanju i izvedbi združenog studija;

20. *Združeni studij* je zajednički program dva ili više akreditirana visoka učilišta od koji je najmanje jedno izvan Republike Hrvatske, a završetkom kojeg se stječe jedna združena kvalifikacija ili se stječu dvije ili više kvalifikacija.

GLAVA II.

SUSTAV OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI

1. OPĆE ODREDBE

Unutarnji i vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete

Članak 5.

(1) Sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete sastoji se od unutarnjeg i vanjskog dijela sustava.

(2) Visoka učilišta i znanstvene organizacije dužne su uspostaviti unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete te ga urediti općim aktom.

(3) Unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete sastavnica sveučilišta dio je jedinstvenog sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete sveučilišta kojega su one sastavnice.

(4) Postojanje i učinkovitost unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete može biti predmet posebnog vanjskog vrednovanja.

(5) Vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete uređuje se ovim Zakonom te propisima donesenim na temelju njega usklađenim s europskim i međunarodnim standardima u području osiguravanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

Mreža visokih učilišta i studijskih programa

Članak 6.

(1) Visoka učilišta se osnivaju i studijski programi koje ona izvode se odobravaju u skladu s kriterijima propisanim Mrežom visokih učilišta i studijskih programa koju donosi Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj (u daljnjem tekstu: Nacionalno vijeće).

(2) Mreža iz stavka 1. ovog članka sadržava kriterije za osnivanje visokih učilišta i odobravanje studijskih programa.

(3) Kada se utvrdi potreba revizije, Nacionalno vijeće će po službenoj dužnosti ili na obrazloženi prijedlog Akreditacijskog savjeta revidirati Mrežu iz stavka 1. ovog članka.

(4) Mreža iz stavka 1. ovog članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(5) Akreditacijska preporuka Akreditacijskog savjeta u postupku institucijske ili programske akreditacije sadržava i obrazloženje zadovoljava li određena institucija, odnosno studijski program kriterije iz Mreže iz stavka 1. ovog članka.

Mreža javnih znanstvenih instituta

Članak 7.

(1) Javni znanstveni instituti osnivaju se u skladu s kriterijima propisanim Mrežom javnih znanstvenih instituta koju donosi Nacionalno vijeće.

(2) Mreža iz stavka 1. ovog članka sadržava kriterije za osnivanje javnih znanstvenih instituta.

(3) Kada se utvrdi potreba revizije, Nacionalno vijeće će po službenoj dužnosti ili na obrazloženi prijedlog Akreditacijskog savjeta revidirati Mrežu iz stavka 1. ovog članka.

(4) Mreža iz stavka 1. ovog članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(5) Akreditacijska preporuka Akreditacijskog savjeta u postupku inicijalne akreditacije sadržava i obrazloženje zadovoljava li javni znanstveni institut u osnivanju kriterije iz Mreže iz stavka 1. ovog članka.

Zastoj tijekom roka

Članak 8.

Rokovi u postupcima vrednovanja iz ovog Zakona ne teku od 15. srpnja do 31. kolovoza te od 20. prosinca do 7. siječnja.

2. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI VISOKOG OBRAZOVANJA

Inicijalna akreditacija visokih učilišta

Članak 9.

(1) Visoko učilište koje na određenom području prvi put namjerava početi izvoditi jedan ili više studijskih programa za stjecanje neke od kvalifikacija iz Registra HKO-a razvrstane na razine 6, 7 ili 8 Hrvatskog kvalifikacijskog okvira mora prije osnivanja i početka obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja ishoditi dopusnicu kojom dokazuje da ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju visoko obrazovanje te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(2) U postupku inicijalne akreditacije visokog učilišta provode se institucijska akreditacija za izvođenje djelatnosti visokog obrazovanja i programska akreditacija za izvođenje predloženog odnosno predloženih studijskih programa.

(3) U slučaju osnivanja sveučilišta zahtjev za izdavanje dopusnice mora se podnijeti za najmanje tri sveučilišna studijska programa iz najmanje dva znanstvena i/ili umjetnička područja u većem broju polja, a u slučaju osnivanja veleučilišta za najmanje tri stručna studijska programa iz različitih polja.

Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izvođenje studijskog programa

Članak 10.

(1) Zahtjev za izdavanje dopusnice podnosi se Ministarstvu najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj se namjerava započeti izvođenje određenog studijskog programa.

(2) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice podnositelj dostavlja samoanalizu, mišljenje Sveučilišnog savjeta, odnosno Nacionalnog vijeća o usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada iz članka 14. ovog Zakona te druge podatke o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju sustav visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona. Zahtjev i njegovi prilozi podnose se prema uputama i obrascu koje utvrđuje Akreditacijski savjet.

(3) Samoanaliza iz stavka 3. ovog članka mora sadržavati:

a) podatke o studijskom programu ili programima koje podnositelj namjerava izvoditi,

b) dokaz o ispunjavanju posebnih uvjeta propisanih za te profesije ako se studijski program odnosi na regulirane profesije,

c) dokaz o potrebnom broju nastavnika za izvođenje studijskih programa u skladu s odredbama članka 10. i 11. ovog Zakona,

d) dokaz o osiguranom odgovarajućem prostoru i opremi za izvođenje studijskih programa u skladu s odredbama članka 12. ovog Zakona,

e) dokaz o osiguranim potrebnim sredstvima za rad, odnosno troškovnik s projekcijom troškova za organizaciju rada i za provođenje studijskog programa te dokaz o osiguranim sredstvima sukladno troškovniku,

f) dokaze o zadovoljavanju kriterija iz Mreže visokih učilišta i studijskih programa,

g) dokaz o akreditaciji za obavljanje znanstvene djelatnosti u područjima u kojima će se izvoditi sveučilišni studijski programi u slučaju inicijalne akreditacije novog sveučilišta.

(4) Ako zahtjev nije potpun Ministarstvo će zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini. Ako podnositelj ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom, Ministarstvo će zahtjev odbaciti rješenjem.

(5) Ako je sveučilišni savjet, odnosno Nacionalno vijeće izdalo negativno mišljenje o usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i/ili dugoročnim potrebama tržišta rada, Ministarstvo će zahtjev odbaciti rješenjem.

(6) U slučaju pripajanja jednog visokog učilišta drugom, spajanja dva ili više visoka učilišta u jedno visoko učilište ili podjele jednog visokog učilišta na dva ili više visoka učilišta, odnosno u slučaju promjene vrste visokog učilišta, visoko učilište mora podnijeti novi zahtjev za izdavanje dopusnice.

Nastavnici

Članak 11.

(1) Za izvođenje svakog sveučilišnog studijskog programa visoko učilište koje ga izvodi mora zapošljavati u punom radnom vremenu na neodređeno vrijeme najmanje deset nastavnika

izabrana u znanstveno-nastavno zvanje. Najmanje tri četvrtine nastavnika moraju biti izabrani u znanstveno-nastavna zvanja u polju u kojem se izvodi studijski program.

(2) Nastavno opterećenje nastavnika iz stavka 1. ovog članka ne smije za više od jedne petine prelaziti nastavno opterećenje od 300 norma sati godišnje.

(3) Za izvođenje svakog stručnog studijskog programa visoko učilište koja ga izvodi mora zapošljavati u punom radnom vremenu na neodređeno vrijeme najmanje deset nastavnika izabrana barem u nastavno zvanje. Najmanje tri četvrtine nastavnika moraju biti izabrani u nastavna zvanja u polju u kojem se izvodi studijski program.

(4) Nastavno opterećenje nastavnika iz stavka 3. ovog članka ne smije za više od jedne petine prelaziti nastavno opterećenje od 450 norma sati godišnje.

(5) Kod izračuna nastavnog opterećenja u obzir se uzimaju svi oblici izvođenja nastave (predavanja, seminari i vježbe) u skladu s pravilnikom koji o tome donosi ministar nadležan za znanstvenu djelatnost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: nadležni ministar).

(6) Najmanje polovicu nastave predviđene određenim studijskim programom moraju izvoditi nastavnici zaposleni s punim radnim vremenom na neodređeno vrijeme na visokom učilištu koje izvodi taj program.

(7) Kod osnivanja novog visokog učilišta ili početka izvođenja novog studijskog programa, uvjeti o potrebnom broju nastavnika u punom radnom vremenu na neodređeno vrijeme iz prethodnih stavaka ovog članka mora biti ispunjen u odnosu na prve tri godine izvođenja predloženog ili predloženih studijskih programa, a dinamika daljnjeg zapošljavanja preostalih nastavnika može biti usklađena s dinamikom odvijanja studijskog programa u izvođenju kojeg ili kojih oni sudjeluju.

(8) Nositelji kolegija za sveučilišni preddiplomski, diplomski, integrirani preddiplomski i diplomski studijski program mogu biti isključivo zaposlenici u znanstveno-nastavnim ili/i umjetničko-nastavnim zvanjima, a samo iznimno, ako postoji opravdan razlog vezan za određenu struku, mogu biti i zaposlenici u nastavnim zvanjima. Nositelji kolegija za stručni preddiplomski i specijalistički diplomski stručni studijski program mogu biti i zaposlenici u nastavnim zvanjima.

(9) Nositelji kolegija na poslijediplomskom specijalističkom i doktorskom sveučilišnom studijskom programu osim zaposlenika nositelja i/ili izvođača određenog studijskog programa u znanstveno-nastavnom i/ili umjetničko-nastavnom zvanju mogu biti svi nastavnici u znanstveno-nastavnom i/ili umjetničko-nastavnom zvanju koji sudjeluju u izvođenju određenog studijskog programa.

Omjer između broja nastavnika i studenata

Članak 12.

(1) Omjer između ukupnog broja stalno zaposlenih nastavnika s punim radnim vremenom na neodređeno vrijeme i ukupnog broja upisanih studenata ne smije biti nepovoljniji od 1:30, pri čemu se broj redovitih studenata množi s koeficijentom 1, a broj izvanrednih studenata s koeficijentom 0,5.

(2) Pri izračunu omjera iz stavka 1. ovog članka asistenti se računavaju s koeficijentom 0,5, a poslijedoktorandi s koeficijentom 0,75.

(3) U postupku inicijalne akreditacije, pri izračunu omjera iz stavka 1. ovog članka, uzimat će se u obzir isključivo predviđeni broj upisanih studenata u prve tri godine izvođenja predloženog studijskog programa.

Prostor

Članak 13.

Za izvođenje nastave visoko učilište mora svakodobno imati najmanje 1,25 m² upotrebljivog prostora po studentu.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice

Članak 14.

(1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti i izvođenje studijskog, odnosno studijskih programa odlučuje Ministarstvo na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta koja sadržava mišljenje o ispunjavanju propisanih uvjeta i o usklađenosti studijskog odnosno studijskih programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a.

(2) Akreditacijsku preporuku iz stavka 1. ovog članka Akreditacijski savjet donosi na temelju izvješća stručnog povjerenstva sastavljenog od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika. Ako se akreditacija odnosi na veleučilišta ili visoke škole i njihove programe članovi stručnog povjerenstva mogu biti i profesori visoke škole te istaknuti stručnjaci u polju na koje se akreditacija odnosi. Jedan član stručnog povjerenstva mora biti predstavnik studenata.

(3) O zahtjevu iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo odlučuje rješenjem najkasnije u roku od devet mjeseci od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(4) Ministarstvo će odbiti zahtjev za izdavanje dopusnice ako visoko učilište ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) U slučaju izdavanja dopusnice Ministarstvo upisuje visoko učilište u Upisnik visokih učilišta, a studijske programe u Upisnik studijskih programa.

3. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA IZVOĐENJE STUDIJSKOG PROGRAMA

Procjena usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada

Članak 15.

(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa visoko učilište je dužno ishoditi mišljenje o usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada.

(2) Mišljenje iz stavka 1. izdaje sveučilišni savjet za studijske programe sveučilišta ili njihovih sastavnica, a Nacionalno vijeće za studijske programe koji nisu sveučilišni te u slučaju osnivanja novog sveučilišta.

(3) Usklađenost studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada procjenjuje se na temelju kriterija propisanih Mrežom visokih učilišta i studijskih programa.

(4) Nadležno tijelo iz stavka 2. ovog članka izdat će mišljenje u roku od 60 dana od dana kada mu je visoko učilište dostavilo uredan zahtjev koji sadržava dokaze o zadovoljavanju propisanih kriterija.

Zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa

Članak 16.

(1) Visoko učilište podnosi zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje novog studijskog programa Ministarstvu najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj namjerava započeti izvođenje studijskog programa.

(2) Visoko učilište kojemu je u prethodnom postupku reakreditacije izdano pismo očekivanja ne može podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje novog studijskog prije otklanjanja prethodno utvrđenih nedostataka.

(3) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice podnositelj dostavlja samoanalizu, mišljenje sveučilišnog savjeta, odnosno Nacionalnog vijeća o usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i dugoročnim potrebama tržišta rada te druge podatke o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju sustav visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona. Zahtjev i njegovi prilozi podnose se prema uputama i obrascu koje utvrđuje Akreditacijski savjet.

(4) Samoanaliza iz stavka 3. ovog članka mora sadržavati:

a) podatke o studijskom programu koje podnositelj namjerava izvoditi,

b) dokaz o ispunjavanju posebnih uvjeta propisanih za te profesije ako se studijski program odnosi na regulirane profesije,

c) dokaz o potrebnom broju nastavnika za izvođenje već akreditiranih i novoga studijskog programa u skladu s odredbama članka 10. i 11. ovog Zakona,

d) dokaz o osiguranom odgovarajućem prostoru i opremi za izvođenje već akreditiranog i novoga studijskog programa u skladu s odredbama članka 12. ovog Zakona,

e) dokaz o osiguranim potrebnim sredstvima za rad, odnosno troškovnik s projekcijom troškova za organizaciju rada i za provođenje već akreditiranih i novoga studijskog programa te dokaz o osiguranim sredstvima sukladno troškovniku,

f) dokaze o zadovoljavanju kriterija iz Mreže visokih učilišta i studijskih programa.

(5) Ako se zahtjev odnosi na sveučilišni studijski program podnositelj mora uz zahtjev za izdavanje dopusnice podnijeti i dokaz o upisu u Upisnik znanstvenih organizacija u polju na koje se program odnosi.

(6) Ako zahtjev nije potpun Ministarstvo će zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini. Ako podnositelj ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom, Ministarstvo će zahtjev odbaciti rješenjem.

(7) Ako je sveučilišni savjet, odnosno Nacionalno vijeće izdalo negativno mišljenje o usklađenosti studijskog programa s društvenim potrebama i/ili dugoročnim potrebama tržišta rada, Ministarstvo će zahtjev odbaciti rješenjem.

(8) Visoko učilište dužno je podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa i u slučaju kada želi izmijeniti nositelja, odnosno u slučaju zajedničkog studija i/ili

izvođača, mjesto izvođenja, jezik izvođenja, područje ili polje kvalifikacije, naziv kvalifikacije te način izvođenja studijskog programa za koji je izdana dopusnica.

(9) Izvođenje studijskog programa izvan sjedišta visokog učilišta te kroz sustav učenja na daljinu (*on-line*) smatra se novim studijskim programom koji mora biti inicijalno akreditiran u skladu s odredbama ovog Zakona.

Zajednički i interdisciplinarni sveučilišni studijski program

Članak 17.

(1) Ako se zahtjev odnosi na zajednički sveučilišni studijski program, nositelj i svaki od izvođača moraju biti upisani u Upisnik znanstvenih organizacija u polju na koje se studijski program odnosi.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka visoka učilišta će sklopiti i dostaviti sporazum kojim se uređuje ustroj, izvedba i završetak zajedničkog studija.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovog članka nositelj i izvođači moraju osigurati izvođenje najmanje tri četvrtine nastave nastavnica koji su kod njih zaposleni u punom radnom vremenu na neodređeno vrijeme.

(4) Ako se zahtjev odnosi na interdisciplinarni sveučilišni studijski program nositelj i svaki od izvođača moraju biti upisani u Upisnik znanstvenih organizacija u nekom od polja koja u međusobnoj povezanosti osiguravaju interdisciplinarnost.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa

Članak 18.

(1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa odlučuje Ministarstvo na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta koja sadržava mišljenje o ispunjavanju propisanih uvjeta i o usklađenosti studijskog programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a ako za predloženi studijski program postoji standard kvalifikacije upisan u Registar.

(2) Akreditacijsku preporuku iz stavka 1. ovog članka Akreditacijski savjet donosi na temelju izvješća stručnog povjerenstva sastavljenog od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika. Ako se akreditacija odnosi na veleučilišta ili visoke škole i njihove programe članovi stručnog povjerenstva mogu biti i profesori visoke škole te istaknuti stručnjaci u polju na koje se akreditacija odnosi. Jedan član stručnog povjerenstva mora biti predstavnik studenata.

(3) O zahtjevu iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo odlučuje rješenjem najkasnije u roku od devet mjeseci od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(4) Ministarstvo će odbiti zahtjev za izdavanje dopusnice ako visoko učilište ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) U slučaju izdavanja dopusnice Ministarstvo upisuje studijski program u Upisnik studijskih programa.

Sadržaj dopusnice za izvođenje studijskog programa

Članak 19.

Dopusnica za izvođenje studijskog programa obvezno sadržava:

- a) naziv i sjedište visokog učilišta (za nositelja i izvođače),
- b) naziv i vrstu studijskog programa,
- c) naznaku akademske godine u kojoj će se studijski program početi izvoditi,
- d) trajanje studija u godinama,
- e) broj ECTS bodova koji se stječu završetkom studija,
- f) mjesto izvođenja studijskog programa (u sjedištu ili izvan sjedišta visokog učilišta),
- g) jezik izvođenja (hrvatski jezik ili drugi jezik),
- h) način izvođenja (klasični ili kroz sustav učenja na daljinu (on-line) ili kombinirani),
- i) akademski ili stručni naziv, odnosno akademski stupanj koji se stječe po završetku studija,
- j) znanstveno ili umjetničko područje i polje studijskog programa,
- k) predviđeni broj studenata (redovitih i/ili izvanrednih).

Samostalno odlučivanje o ukidanju ili promjeni studijskog programa

Članak 20.

- (1) Postojeća javna sveučilišta mogu samostalno odlučivati o ukidanju ili promjeni postojećeg studijskog programa u granicama odobrenih financijskih sredstava.
- (2) Podatke o ukidanju ili promjeni postojećeg studijskog programa javna sveučilišta su dužna dostaviti Ministarstvu radi upisa u Upisnik studijskih programa.

Samostalno odlučivanje o izmjenama ili dopunama studijskog programa

Članak 21.

- (1) Visoko učilište može samostalno izmijeniti i/ili dopuniti najviše jednu trećinu ishoda učenja studijskog programa u odnosu na studijski program za koji je izdana dopusnica. Izmjene veće od jedne trećine smatraju se novim studijskim programom koji je potrebno akreditirati u skladu s odredbama ovog Zakona.
- (2) Visoko učilište koje je dobilo certifikat o visokoj razvijenosti i funkcionalnosti unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete može postojeće studijske programe mijenjati odlukom svojih tijela u opsegu većem od jedne trećine ishoda učenja.
- (3) Podatke o promjeni postojećeg studijskog programa visoko učilište je dužno dostaviti Ministarstvu radi upisa u Upisnik studijskih programa.

4. INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE ZNANSTVENE DJELATNOSTI

Znanstvene organizacije koje podliježu inicijalnoj akreditaciji

Članak 22.

(1) Znanstvena organizacija može biti javno financirana ili na drugi način ostvarivati potporu iz javnih sredstava samo ako prethodno bude akreditirana u skladu s odredbama ovog Zakona i zakona koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(2) Znanstvena organizacija koja se javno financira ili na drugi način ostvaruje potporu iz javnih sredstava može obavljati znanstvenu djelatnost, odnosno u sudski registar upisati takvu djelatnost samo na temelju dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti.

Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 23.

(1) Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti podnosi se Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice podnositelj dostavlja samoanalizu i druge podatke o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja. Zahtjev i njegovi prilozi podnose se prema uputama i obrascu koje utvrđuje Akreditacijski savjet.

(3) Samoanaliza iz stavka 3. ovog članka mora sadržavati:

a) osnivački akt,

b) strateški program znanstvenih istraživanja za razdoblje od najmanje pet godina u znanstvenome polju za koje se traži izdavanje dopusnice, a u slučaju osnivanja javnog znanstvenog instituta i dokaze o zadovoljavanju kriterija iz Mreže javnih znanstvenih instituta,

c) dokaz o osiguranom potrebnom broju znanstvenika u radnom odnosu s punim radnim vremenom na neodređeno vrijeme izabranih u odgovarajuće znanstveno zvanje, odnosno umjetničku komponentu umjetničko-nastavnog zvanja, pri čemu:

– sveučilište mora imati najmanje 30 znanstvenika, od čega najmanje 15 u znanstvenom području u kojem se traži dopusnica,

– javni znanstveni institut i sastavnica sveučilišta moraju imati najmanje 10 znanstvenika, od čega najmanje 5 u znanstvenom području u kojem se traži dopusnica,

– sve ostale znanstvene organizacije upisane u Upisnik znanstvenih organizacija moraju imati najmanje 5 znanstvenika, od čega najmanje 3 u znanstvenom području u kojem se traži dopusnica,

d) dokaz o odgovarajućem prostoru i opremi za provedbu strateškog programa znanstvenih istraživanja,

e) dokaze o osiguranim potrebnim sredstvima za rad organizacije, odnosno financijski plan prihoda i rashoda za razdoblje od pet godina iz koje su razvidni izvori financiranja znanstvene organizacije i struktura rashoda prema namjenama.

(4) Ako zahtjev nije potpun Ministarstvo će zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini. Ako podnositelj ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom, Ministarstvo će zahtjev odbaciti rješenjem.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 24.

(1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti odlučuje Ministarstvo na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta koja sadržava mišljenje o ispunjavanju propisanih uvjeta.

(2) Akreditacijsku preporuku iz stavka 1. ovog članka Akreditacijski savjet donosi na temelju izvješća stručnog povjerenstva sastavljenog od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika.

(3) O zahtjevu iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo odlučuje rješenjem najkasnije u roku od devet mjeseci od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(4) Ministarstvo će odbiti zahtjev za izdavanje dopusnice ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) U slučaju izdavanja dopusnice Ministarstvo upisuje podnositelja zahtjeva u Upisnik znanstvenih organizacija.

5. REAKREDITACIJA VISOKIH UČILIŠTA I ZNANSTVENIH ORGANIZACIJA

Periodična i izvanredna reakreditacija

Članak 25.

(1) Reakreditacija javnih i privatnih visokih učilišta te znanstvenih organizacija koje su javno financirane ili na drugi način ostvaruju potporu iz javnih sredstava provodi se svakih pet godina (periodična akreditacija).

(2) Akreditacijski savjet utvrđuje godišnji plan reakreditacije.

(3) Na zahtjev nadležnog ministra ili po službenoj dužnosti, ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, Akreditacijski savjet može odlučiti o izvanrednoj akreditaciji određenog subjekta vrednovanja te odrediti hoće li ona biti institucijska i/ili programska.

(4) Zahtjev za provođenje postupka reakreditacije može podnijeti i sam subjekt vrednovanja.

(5) Zahtjev iz stavka 4. podnosi se Ministarstvu koji ga dostavlja Akreditacijskom savjetu.

Standardi za vrednovanje kvalitete

Članak 26.

(1) U postupku institucijske i/ili programske reakreditacije utvrđuje se ispunjava li subjekt vrednovanja standarde kvalitete u pogledu ljudskih potencijala, organizacije, unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, raspoloživog prostora, opreme i financijskih sredstava te

studijskog odnosno studijskih programa koje izvodi i drugih osobitosti obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

(2) Postupak reakreditacije provodi se na temelju standarda za vrednovanje kvalitete koje će donijeti Akreditacijski savjet i objaviti na mrežnim stranicama Agencije.

(3) Standardi iz stavka 2. ovog članka moraju se temeljiti na Europskim standardima i smjernicama (ESS-u), a naročito moraju uključivati standarde iz kojih je vidljiva ispunjenost uvjeta propisanih ovim Zakonom koji se odnose na provođenje postupka inicijalne akreditacije.

Odlučivanje u postupku reakreditacije

Članak 27.

(1) U postupku reakreditacije Ministarstvo odlučuje rješenjem na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta koja sadržava mišljenje o ispunjavanju standarda kvalitete iz članka 25. ovog Zakona te o usklađenosti studijskog odnosno studijskih programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a.

(2) Akreditacijsku preporuku iz stavka 1. ovog članka Akreditacijski savjet donosi na temelju izvješća stručnog povjerenstva sastavljenog od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika. Ako se akreditacija odnosi na veleučilišta ili visoke škole i njihove programe članovi stručnog povjerenstva mogu biti i profesori visoke škole te istaknuti stručnjaci u polju na koje se akreditacija odnosi. Jedan član stručnog povjerenstva mora biti predstavnik studenata.

(3) Rješenjem iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo će izdati dopusnicu, uskratiti dopusnicu ili izdati pismo očekivanja kojim se utvrđuju nedostaci i rok u kojemu se oni moraju otkloniti.

(4) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) U slučaju uskrate dopusnice Ministarstvo će odlučiti kako će se studentima omogućiti nastavak i dovršenje započelih studija. Na zahtjev Ministarstva Akreditacijski savjet će predložiti za to prikladne mjere.

6. VANJSKO VREDNOVANJE UNUTARNJEG SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE (AUDIT)

Audit

Članak 28.

(1) Postojanje, razvijenost i funkcionalnost unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete subjekata vrednovanja može biti predmet posebnog postupka vanjskog vrednovanja (audit).

(2) Postupak iz stavka 1. ovog članka provodi Akreditacijski savjet na vlastiti poticaj, na zahtjev nadležnog ministra ili na zahtjev subjekta vrednovanja.

(3) Akreditacijski savjet imenuje stručno povjerenstvo na čiji prijedlog daje mišljenje o postojanju, razvijenosti i funkcionalnosti unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete.

(4) Akreditacijski savjet donijet će pravilnik kojim će urediti postupak i kriterije vrednovanja unutarnjeg sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete.

(5) Pravilnik iz stavka 4. ovog članka objavit će se na mrežnim stranicama Agencije.

Odlučivanje u postupku audita

Članak 29.

(1) Agencija objavljuje izvješće Akreditacijskog savjeta s ocjenom razvijenosti i funkcionalnosti unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete subjekta vrednovanja na mrežnim stranicama Agencije.

(2) Ako Akreditacijski savjet utvrdi da subjekt vrednovanja nema unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete, odnosno da je on nerazvijen i nefunkcionalan može donijeti odluku o pokretanju postupka izvanredne reakreditacije subjekta vrednovanja.

(3) Ako Akreditacijski savjet utvrdi da je unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete visoko razvijen i funkcionalan donijet će o tome odluku te subjektu vrednovanja izdati certifikat o visokoj razvijenosti i funkcionalnosti unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete.

(4) Ako u ponovnom postupku audita Akreditacijski savjet utvrdi da unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete subjekta vrednovanja više ne ispunjava uvjete visoke razvijenosti i funkcionalnosti, donijet će odluku o ukidanju certifikata iz stavka 3. ovog članka.

7. TEMATSKO VREDNOVANJE

Postupak tematskog vrednovanja

Članak 30.

(1) Tematsko vrednovanje je postupak vanjskog vrednovanja određenih istovrsnih subjekata vrednovanja ili dijela djelatnosti jednog ili većeg broja istovrsnih subjekata vrednovanja.

(2) Postupak tematskog vrednovanja provodi Akreditacijski savjet na vlastiti poticaj, na zahtjev nadležnog ministra ili na zahtjev jednog ili većeg broja subjekata vrednovanja.

(3) Akreditacijski savjet imenuje stručno povjerenstvo na čiji prijedlog utvrđuje ishode tematskog vrednovanja.

(4) Akreditacijski savjet donijet će pravilnik kojim će urediti postupak i kriterije po kojima će se utvrditi ishodi tematskog vrednovanja.

(5) Pravilnik iz stavka 3. ovog članka objavit će se na mrežnim stranicama Agencije.

Odlučivanje u postupku tematskog vrednovanja

Članak 31.

(1) Na temelju provedenog postupka, Akreditacijski savjet izrađuje izvješće o ishodima tematskog vrednovanja koje se objavljuje na mrežnim stranicama Agencije.

(2) Na temelju ishoda tematskog vrednovanja Akreditacijski savjet može predložiti nadležnom ministru provođenje određenih mjera u području visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti, a može i donijeti odluku o pokretanju postupka izvanredne reakreditacije jednog ili većeg broja subjekata vrednovanja.

8. POSTUPCI VANJSKOG VREDNOVANJA S INOZEMNIM OBILJEŽJIMA

Vrednovanje inozemnih visokih učilišta i znanstvenih organizacija

Članak 32.

- (1) Na zahtjev inozemnog visokog učilišta ili znanstvene organizacije ili na temelju javnog poziva Agencija može provesti postupak vanjskog vrednovanja inozemnog visokog učilišta ili znanstvene organizacije.
- (2) O provođenju postupka vrednovanja iz stavka 1. ovog članka Agencija sklapa ugovor s organizacijom koja traži provođenje tog postupka.
- (3) Za sklapanje ugovora iz stavka 2. ovog članka ravnatelju Agencije je potrebna prethodna suglasnost Upravnog vijeća Agencije.
- (4) Vanjsko vrednovanje iz stavka 1. ovog članka provodi se na temelju Europskih standarda i smjernica (ESS-a) i propisa o osiguravanju i unapređivanju kvalitete visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti zemlje u kojoj je sjedište organizacije koja traži provođenje vanjskog vrednovanja.
- (5) Akreditacijski savjet imenuje stručno povjerenstvo na temelju čijeg prijedloga donosi mišljenje u postupku vrednovanja iz stavka 1. ovog članka.
- (6) Ugovorom iz stavka 2. ovog članka utvrđuje se način podmirenja troškova provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka.
- (7) Prihod ostvaren na temelju ugovora iz stavka 2. ovog članka je prihod Agencije.

Akreditacija združenog studija i združene kvalifikacije

Članak 33.

- (1) Postupak vanjskog vrednovanja kvalitete združenog studija provodi se u skladu s Europskim pristupom osiguravanju kvalitete združenih studija.
- (2) Visoka učilišta koja sudjeluju u izvođenju združenog studija zajedno će odabrati agenciju koja će provesti postupak iz stavka 1. ovog članka pod uvjetom da je upisana u Europski registar institucija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR)*).
- (3) Prije odabira agencije iz stavka 2. ovog članka, hrvatsko visoko učilište koje sudjeluje u izvođenju združenog studija može zatražiti mišljenje Agencije o statusu odabrane agencije.
- (4) Ako visoka učilišta koja sudjeluju u izvođenju združenog studija zajedno odaberu Agenciju za provođenje postupka vanjskog vrednovanja iz stavka 1. ovog članka, postupak se obavlja na način поближе propisan općim aktom Agencije.
- (5) Postupak iz stavka 4. ovog članka provodi se na temelju standarda kvalitete koje propisuje Europski pristup osiguravanju kvalitete združenih studija.
- (6) Ako visoka učilišta koja sudjeluju u izvođenju združenog studija zajedno odaberu drugu agenciju upisanu u Europski registar iz stavka 2. ovog članka, ta agencija i/ili visoko učilište nakon provedenog postupka dostavljaju Agenciji izvješće o provedenom postupku vanjskog vrednovanja i odluku.

(7) Akreditacijski savjet provjerava je li postupak iz stavka 6. proveden u skladu s Europskim pristupom osiguravanju kvalitete združenih studija te mišljenje o tome dostavlja Ministarstvu koje, u slučaju pozitivnog mišljenja, takav program upisuje u Upisnik studijskih programa.

(8) Združena kvalifikacija potvrđuje se javnom ispravom koja sadržava obilježja svih visokih učilišta koja sudjeluju u ustrojavanju i izvedbi združenog studija sukladno propisima kojima se uređuje izgled diploma i dopunskih isprava o studiju.

(9) Javne isprave kojima se potvrđuje stjecanje združene kvalifikacije i javne isprave koje se stječu završetkom združenog studija ne podliježu postupku priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja.

Izvođenje inozemnih studijskih programa

Članak 34.

(1) Inozemno visoko učilište sa sjedištem u državama Europskog gospodarskog prostora, samostalno ili u suradnji s hrvatskim visokim učilištem, može u Republici Hrvatskoj obavljati djelatnost visokog obrazovanja i izvoditi inozemni studijski program ako je inozemno visoko učilište akreditirano u matičnoj državi od neke od institucija upisanih u Europski registar iz članka 32. stavka 2. ovog Zakona i ako je inozemni studijski program kojeg izvodi u Republici Hrvatskoj akreditiran od neke od institucija upisanih u Europski registar i pripada sustavu visokog obrazovanja države u kojoj je sjedište tog visokog učilišta.

(2) Inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka dužno je obavijestiti Ministarstvo o pokretanju inozemnog studijskog programa u Republici Hrvatskoj najkasnije godinu dana prije početka izvedbe studijskog programa. Ministarstvo upisuje takav studijski program u Upisnik inozemnih studijskih programa koje izvode inozemna visoka učilišta u Republici Hrvatskoj. Prije upisa u taj Upisnik Ministarstvo može zatražiti od Agencije i akreditacijske ustanove matične države inozemnog visokog učilišta podatke o akreditaciji te ustanove i programa koji izvodi.

(3) Pri izvođenju inozemnog studijskog programa inozemno visoko učilište koje ga izvodi samostalno i domaće visoko učilište koje sudjeluje u izvođenju određenog studijskog programa moraju ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom i zakonom koji uređuje sustav o znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja.

(4) Ako Akreditacijski savjet posumnja da se studijski programi iz stavka 1. ovog članka ne izvode u skladu s uvjetima iz stavka 3. ovog članka zatražit će od agencije koja je akreditirala inozemno visoko učilište i/ili studijski program koji ono izvodi u Republici Hrvatskoj provjeru kvalitete izvođenja studijskog programa

(5) Ako inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka izvodi inozemni studijski program u suradnji s hrvatskim visokim učilištem, hrvatsko visoko učilište je dužno o tome obavijestiti Ministarstvo u roku propisanom stavkom 2. ovog članka.

(6) Sudjelovanje hrvatskog visokog učilišta u izvedbi inozemnog studijskog programa dio je unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete i vanjskog vrednovanja u skladu s odredbama ovog Zakona.

(7) Studenti koji se upisuju na inozemni studijski program koji je dio sustava visokog obrazovanja druge države ne smatraju se redovitim studentima u Republici Hrvatskoj i ne ostvaruju prava koja ostvaruju redoviti studenti u Republici Hrvatskoj.

(8) Po završetku inozemnog studijskog programa iz stavka 1. ovog članka dodjeljuje se inozemna obrazovna kvalifikacija koja podliježe postupku priznavanju inozemne obrazovne

kvalifikacije sukladno propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja.

(9) Inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka dužno je na mrežnim stranicama objaviti i prije upisa informirati studente o njihovom statusu i kvalifikaciji koju stječu završetkom inozemnog studija.

Izvođenje studijskih programa u inozemstvu

Članak 35.

(1) Visoko učilište koje je akreditirano i ima sjedište u Republici Hrvatskoj (hrvatsko visoko učilište) može samostalno ili u suradnji s akreditiranim inozemnim visokim učilištem izvoditi svoj studijski program izvan teritorija Republike Hrvatske u skladu s propisima države u kojoj se studijski program izvodi.

(2) Studijski program kojeg izvodi hrvatsko visoko učilište iz stavka 1. ovog članka u inozemstvu dio je sustava visokog obrazovanja Republike Hrvatske.

(3) Visoko učilište iz stavka 1. ovog članka podnosi zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa izvan sjedišta, s mjestom izvođenja u inozemstvu (dislocirani studijski program s mjestom izvođenja u inozemstvu). U zahtjevu se mora navesti mjesto izvođenja dislociranog studijskog programa. Zahtjev se podnosi Ministarstvu najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj će započeti izvođenje dislociranog studijskog programa.

(4) Na postupak akreditacije studijskog programa iz stavka 1. ovog članka primjenjuju se odredbe ovog Zakona o inicijalnoj akreditaciji studijskih programa.

(5) Studijski program koji visoko učilište iz stavka 1. ovog članka izvodi u inozemstvu upisuje se u Upisnik studijskih programa.

(6) Studenti koji se upisuju na studijski program iz stavka 1. ovog članka ne smatraju se redovitim studentima u Republici Hrvatskoj i ne ostvaruju prava na subvencioniranu školarinu, prehranu i smještaj te ostala prava koja ostvaruju redoviti studenti u Republici Hrvatskoj.

(7) Po završetku studijskog programa iz stavka 1. ovog članka dodjeljuje se hrvatska obrazovna kvalifikacija koja ne podliježe postupku priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja.

GLAVA III.

DIONICI SUSTAVA OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG OBRAZOVANJA I ZNANSTVENE DJELATNOSTI

1. OPĆE ODREDBE

Dionici sustava

Članak 36.

Dionici sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti su visoka učilišta i znanstvene organizacije koje djeluju u Republici Hrvatskoj,

Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, Rektorski zbor, Vijeće veleučilišta i visokih škola, Agencija za znanost i visoko obrazovanje, Ministarstvo te druge institucije i tijela koja u skladu sa zakonima koji uređuju znanstvenu djelatnost i visoko obrazovanje te propisima donesenim na temelju tih zakona osiguravaju stalno unapređivanje kvalitete znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj

Članak 37.

(1) Nacionalno vijeće najviše je stručno tijelo koje se brine za razvitak i kvalitetu cjelokupne znanstvene djelatnosti i sustava znanosti, visokog obrazovanja i tehnološkog razvoja u Republici Hrvatskoj.

(2) Djelokrug i nadležnost Nacionalnog vijeća propisani su zakonom koji uređuje sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja.

2. AGENCIJA ZA ZNANOST I VISOKO OBRAZOVANJE

Pravni status Agencije

Članak 38.

(1) Agencija je pravna osoba s javnim ovlastima upisana u sudski registar.

(2) Osnivač Agencije je Republika Hrvatska.

(3) Sjedište Agencije je u Zagrebu.

(4) Agencija ima statut koji donosi Upravno vijeće, a potvrđuje ga Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj.

(5) Agencija mora biti periodično vrednovana (akreditirana) od strane Europskog udruženja za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA)*) i biti upisana u Europski registar institucija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*EQAR*).

Samostalnost i neovisnost Agencije

Članak 39.

(1) Agencija samostalno i neovisno obavlja poslove akreditacije te druge poslove propisane ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(2) Pri propisivanju standarda za vrednovanje kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti Agencija se rukovodi standardima i smjernicama razvijenim u Europskom prostoru visokog obrazovanja te iskustvima drugih nacionalnih i međunarodnih institucija koje djeluju u području osiguravanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

(3) Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost.

(4) U obavljanju svojih poslova Agencija se povezuje i surađuje s drugim institucijama u području znanosti i visokog obrazovanja, a posebno sa središnjim tijelima državne uprave, znanstvenim organizacijama, visokim učilištima te drugim pravnim osobama koje imaju

javne ovlasti i udrugama koje djeluju u području znanosti i visokog obrazovanja. Suradnja se obavlja na način koji ne utječe na samostalnost, neovisnost i nepristranost Agencije.

Djelokrug i nadležnost Agencije

Članak 40.

(1) U okviru svoga djelokruga Agencija:

- a) sudjeluje u postupcima vrednovanja u skladu s odredbama ovog Zakona,
- b) obavlja stručne i administrativne poslove za potrebe Nacionalnog vijeća, područnih znanstvenih vijeća i matičnih odbora te za njih poduzima radnje u upravnom sporu,
- c) prikuplja i obrađuje podatke o sustavu znanosti i visokog obrazovanja i drugim sustavima s kojima je znanost i visoko obrazovanje u međuovisnosti, na kojim se podacima temelje analize potrebne za propisivanje standarda i kriterija vrednovanja što ih provodi Agencija, za praćenje stanja i učinkovitosti sustava znanosti i visokog obrazovanja te za donošenje ocjena u tim postupcima, a koji su podaci potrebni državnim i drugim tijelima za donošenje strateških odluka o razvoju znanosti i visokog obrazovanja. To su osobito podaci:
 - o resursima znanosti i visokog obrazovanja i njihovoj primjerenosti društvenim potrebama,
 - o kvaliteti i učinkovitosti znanstvene djelatnosti i djelatnosti visokog obrazovanja,
 - o trendovima razvoja sustava znanosti i visokog obrazovanja te njihovih dijelova,
- d) provodi postupak stručnog priznavanja inozemnih visokoškolskih kvalifikacija sa svrhom zapošljavanja sukladno posebnim propisima,
- e) obavlja poslove povezivanja i uključivanja u međunarodna udruženja i mreže koje se bave osiguravanjem kvalitete u sustavu znanosti i visokog obrazovanja,
- f) radi na poticanju znanja i istraživanja o kvaliteti sustava znanosti i visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i provodi sustavne edukacijske aktivnosti na nacionalnoj razini, a posebno edukaciji članova stručnih tijela u postupcima vrednovanja u okviru vanjskog sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete,
- g) obavlja i druge poslove sukladno posebnim propisima.

(2) U obavljanju svoje djelatnosti Agencija poslove iz stavka 1. točke a) do d) i f) obavlja kao javnu ovlast.

(3) Djelatnost Agencije pobliže se uređuje Statutom i drugim općim aktima Agencije, u skladu s ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na temelju tih zakona.

(4) Statut i drugi opći akti Agencije objavljuju se na mrežnim stranicama Agencije.

(5) Sve prikupljene podatke, analize i statistike iz stavka 1. točke c) ovog članka Agencija dostavlja Ministarstvu na njegov zahtjev, a zajedno s Ministarstvom usklađuje evidencije koje ono vodi na temelju svojih zakonskih ovlasti.

(6) Prikupljanje i obradu podataka iz stavka 1. točke c) ovog članka, Agencija uređuje općim aktom u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka te tajnost podataka.

Financiranje Agencije

Članak 41.

(1) Sredstva za obavljanje djelatnosti Agencije osiguravaju se iz državnog proračuna

(2) Agencija može stjecati sredstva i iz drugih izvora u skladu s ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na temelju tih zakona.

Tijela Agencije

Članak 42.

(1) Tijela Agencije su Upravno vijeće, Akreditacijski savjet, ravnatelj i Povjerenstvo za prigovore.

(2) Agencija može imati i druga stručna i savjetodavna tijela čiji se sastav, način osnivanja i djelokrug uređuju Statutom Agencije.

Upravno vijeće Agencije

Članak 43.

(1) Agencijom upravlja Upravno vijeće koje ima predsjednika i osam članova.

(2) Predsjednik i članovi Upravnog vijeća imenuju se na razdoblje od četiri godine i najviše jedanput uzastopno mogu biti ponovno imenovani.

(3) Predsjednika i sedam članova Upravnog vijeća imenuje i razrješava Nacionalno vijeće i to:

- tri člana na prijedlog nadležnog ministra,
- tri člana na prijedlog Rektorskoga zbora,
- jednog člana na prijedlog Vijeća veleučilišta i visokih škola,
- jednog člana iz reda studenata na prijedlog Hrvatskoga studentskog zbora.

(4) Jednog člana Upravnog vijeća imenuju zaposlenici Agencije.

(5) Način i postupak predlaganja predsjednika i članova Upravnog vijeća pobliže se uređuju Statutom Agencije.

(6) Predsjedniku, odnosno članu Upravnog vijeća mandat može prestati i prije isteka vremena iz stavka 2. ovog članka, a osobito ako sam zatraži razrješenje, ako teže povrijedi dužnosti propisane Statutom Agencije, u slučaju nemogućnosti urednog obavljanja dužnosti dulje od šest mjeseci, u slučaju trajnoga gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti te u slučaju pravomoćne osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja dužnosti.

(7) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika i člana Upravnog vijeća prije isteka razdoblja na koje je imenovan, Upravno vijeće obavještava Nacionalno vijeće.

Nadležnosti Upravnog vijeća

Članak 44.

(1) Upravno vijeće Agencije:

- donosi statut Agencije,
- imenuje i razrješava ravnatelja,
- imenuje i razrješava zamjenika ravnatelja Agencije na prijedlog ravnatelja,
- na prijedlog ravnatelja donosi Pravilnik o unutarnjem redu kojim se pobliže uređuje unutarnji ustroj Agencije,

- donosi godišnji program rada Agencije kojim se detaljno uređuju aktivnosti i poslovi Agencije za kalendarsku godinu te nadzire provođenje programa,
 - usvaja godišnji proračun Agencije na prijedlog ravnatelja,
 - prihvaća završno financijsko izvješće Agencije,
 - određuje vrste usluga koje Agencija pruža uz naknadu, kao i visinu naknade za pružene usluge na prijedlog ravnatelja,
 - usvaja godišnje izvješće o radu Agencije koje podnosi ravnatelj te ga dostavlja nadležnom ministru i Nacionalnom vijeću,
 - obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i Statutom Agencije.
- (2) Upravno vijeće odlučuje većinom glasova ukupnog broja članova.
- (3) Način rada Upravnog vijeća pobliže se uređuje Statutom Agencije i Poslovníkom o radu Upravnog vijeća.

Akreditacijski savjet

Članak 45.

- (1) Akreditacijski savjet je stručno tijelo Agencije koje čine dionici iz sustava znanosti i visokog obrazovanja.
- (2) Akreditacijski savjet ima petnaest članova koje imenuje Nacionalno vijeće na razdoblje od četiri godine i to:
- deset članova iz reda sveučilišnih nastavnika,
 - jednog člana iz reda znanstvenika zaposlenih u znanstvenim institutima,
 - jednog člana iz reda nastavnika veleučilišta i visokih škola na prijedlog Vijeća veleučilišta i visokih škola,
 - jednog člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore,
 - jednog člana iz reda studenata na prijedlog Hrvatskoga studentskog zbora,
 - jednog člana iz reda predstavnika nevladinih i neprofitnih organizacija koje djeluju u području znanosti i visokog obrazovanja.
- (3) Članovi Akreditacijskog savjeta mogu biti najviše jednom uzastopno ponovno imenovani.
- (4) Kandidate za članove Akreditacijskog savjeta predlažu Rektorski zbor, Vijeće veleučilišta i visokih škola, Hrvatski studentski zbor, Hrvatska gospodarska komora, visoka učilišta, znanstvene organizacije te znanstvenici i članovi akademske zajednice na temelju javnog poziva za predlaganje kandidata koji upućuje Nacionalno vijeće.
- (5) Članovi Akreditacijskog savjeta imenuju se na način da se osigura zastupljenost svih znanstvenih i umjetničkih područja.
- (6) Državni dužnosnici i čelnici institucija u sustavu znanosti i visokog obrazovanja ne mogu biti članovi Akreditacijskog savjeta.
- (7) Akreditacijski savjet ima predsjednika i zamjenika predsjednika, koje članovi Akreditacijskog savjeta biraju između sebe.
- (8) Sastav, način rada te druga pitanja od značaja za rad Akreditacijskog savjeta pobliže se uređuju Statutom Agencije i Poslovníkom o radu Akreditacijskog savjeta.

Nadležnosti Akreditacijskog savjeta

Članak 46.

Akreditacijski savjet obavlja sljedeće poslove:

- donosi pravilnike kojima propisuje kriterije i standarde na temelju kojih se ocjenjuje kvaliteta subjekata vrednovanja i studijskih programa koje izvode,
- utvrđuje postupak vrednovanja,
- donosi plan provođenja postupaka vrednovanja,
- na prijedlog visokih učilišta, znanstvenih organizacija, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Hrvatske zaklade za znanost, stručnih službi Ministarstva i Agencije utvrđuje listu uglednih stranih i domaćih sveučilišnih nastavnika i znanstvenika s koje se imenuju članovi stručnih povjerenstava, a potvrđuje ju Nacionalno vijeće,
- na prijedlog Hrvatskog studentskog zbora utvrđuje listu studenata koji sudjeluju u postupcima akreditacije,
- transparentnim postupkom (ždrijebom) imenuje članove stručnih povjerenstava za provođenje postupaka vrednovanja,
- donosi akreditacijsku preporuku u postupcima vanjskog vrednovanja na temelju kojeg Ministarstvo odlučuje o izdavanju dopusnice,
- donosi kodeks ponašanja radi sprječavanja sukoba interesa i drugih neprihvatljivih ponašanja predsjednika i članova Akreditacijskog savjeta,
- odlučuje o drugim stručnim pitanjima na zahtjev nadležnog ministra, Upravnog vijeća i Nacionalnog vijeća,
- obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom i Statutom Agencije.

Ravnatelj Agencije

Članak 47.

- (1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj Agencije.
- (2) Ravnatelja imenuje i razrješava Upravno vijeće.
- (3) Ravnatelj se, na temelju javnog natječaja, imenuje na razdoblje od četiri godine i može biti ponovno imenovan.
- (4) Za ravnatelja može biti imenovan sveučilišni nastavnik ili znanstvenik koji ispunjava uvjete propisane Statutom Agencije.
- (5) Postupak imenovanja i razrješenja ravnatelja pobliže se uređuje Statutom Agencije.

Nadležnosti ravnatelja Agencije

Članak 48.

Ravnatelj Agencije:

- predstavlja i zastupa Agenciju, vodi poslovanje i stručni rad Agencije,
- predlaže Upravnom vijeću Statut, njegove izmjene i dopune, Pravilnik o unutarnjem redu i godišnji proračun,

- donosi druge opće akte iz djelokruga rada Agencije,
- samostalno poduzima pravne radnje u ime i za račun Agencije do vrijednosti propisane Statutom Agencije,
- odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa radnika Agencije,
- sudjeluje u radu Upravnog vijeća i Akreditacijskog savjeta bez prava odlučivanja,
- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i Statutom Agencije.

Zamjenik i pomoćnici ravnatelja

Članak 49.

- (1) Ravnatelj Agencije ima zamjenika i pomoćnike ravnatelja.
- (2) Za zamjenika i pomoćnika ravnatelja može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete propisane Statutom Agencije.
- (3) Broj pomoćnika ravnatelja, način i postupak za imenovanje zamjenika i pomoćnika ravnatelja te djelokrug njihova rada uređuju se Statutom Agencije i drugim općim aktom Agencije.

Povjerenstvo za prigovore

Članak 50.

- (1) Povjerenstvo za prigovore je stalno, neovisno i nepristrano tijelo Agencije koje raspravlja i odlučuje o osnovanosti prigovora na akreditacijsku preporuku ili druge odluke Akreditacijskog savjeta donesene u postupcima vrednovanja.
- (2) Povjerenstvo za prigovore se sastoji od predsjednika Povjerenstva i dva člana, a imenuju se i dva zamjenika člana. Zamjenik člana preuzima prava i obveze člana Povjerenstva u slučaju odsutnosti i spriječenosti člana čijim je zamjenikom imenovan. Predsjednik i jedan zamjenik člana moraju biti osobe pravne struke.
- (3) Članove Povjerenstva za prigovore imenuje Nacionalno vijeće na prijedlog Rektorskog zbora i Vijeća veleučilišta i visokih škola. Članovi Povjerenstva za prigovore imenuju se na razdoblje od četiri godine i najviše jedanput uzastopno mogu biti ponovno imenovani.
- (4) Ako utvrdi da akreditacijska preporuka ili druga odluka Akreditacijskog savjeta nije u skladu s odredbama ovog Zakona i propisima donesenim na temelju njega Povjerenstvo za prigovore će uz odgovarajuće obrazloženje predmet vratiti Akreditacijskom savjetu na ponovno odlučivanje. Pri donošenju nove akreditacijske preporuke ili druge odluke Akreditacijski savjet je dužan uzeti u obzir stajališta Povjerenstva za prigovore te se o njima očitovati.
- (5) Pri odlučivanju o izdavanju dopusnice Ministarstvo će uzeti u obzir navode prigovora, odluku Povjerenstva za prigovore te novu akreditacijsku preporuku Akreditacijskog savjeta doneseno na temelju odluke Povjerenstva za prigovore.
- (6) Sastav, način rada te druga pitanja od značaja za rad Povjerenstva za prigovore pobliže se uređuju Statutom Agencije i Poslovníkom o radu Povjerenstva za prigovore.

Nacionalni ENIC/NARIC ured

Članak 51.

- (1) U Agenciji se ustrojava Nacionalni ENIC/NARIC ured kao izvještajni centar o akademskoj pokretljivosti i priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja.
- (2) Ustrojstvo i djelokrug Nacionalnog ENIC/NARIC ureda pobliže se uređuju Statutom i drugim općim aktom Agencije.

Središnji informacijski ured

Članak 52.

- (1) U Agenciji se ustrojava Središnji informacijski ured sa zadaćom objedinjavanja podataka o ispunjavanju uvjeta za upis pristupnika na visoka učilišta i pružanja informacija o studijskim programima i visokim učilištima u Republici Hrvatskoj te uvjetima upisa.
- (2) U radu Središnjeg informacijskog ureda mogu sudjelovati predstavnici svakog sveučilišta i predstavnik Vijeća veleučilišta i visokih škola.
- (3) Ustrojstvo i djelokrug Središnjeg informacijskog ureda pobliže se uređuju Statutom i drugim općim aktom Agencije.

Nadzor nad radom Agencije

Članak 53.

- (1) Upravni nadzor nad zakonitošću rada Agencije obavlja Ministarstvo.
- (2) O rezultatima svoga rada Agencija jedanput godišnje izvješćuje Nacionalno vijeće i Ministarstvo.

Imovina Agencije

Članak 54.

- (1) Imovinu Agencije čine sredstva za rad pribavljena od osnivača te iz drugih izvora, u skladu sa zakonom.
- (2) Agencija ne može bez suglasnosti osnivača steći, opteretiti ili otuđiti nekretnine i drugu imovinu čija je vrijednost veća od vrijednosti propisane Statutom Agencije.

Odgovornost za obveze Agencije

Članak 55.

- (1) Agencija odgovara za svoje obveze cijelom svojom imovinom.
- (2) Za obveze Agencije solidarno i neograničeno odgovara osnivač.

GLAVA IV.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Okončanje započelih postupaka

Članak 56.

(1) Postupci reakreditacije visokih učilišta, znanstvenih organizacija i studijskih programa započeti do dana stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o osiguravanju kvalitete o znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.).

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, svi postupci inicijalnih akreditacija pokrenuti na temelju Zakona o osiguravanju kvalitete o znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.) koji nisu okončani do stupanja na snagu ovog Zakona, dovršit će se prema odredbama ovog Zakona.

Nastavak rada Agencije

Članak 57.

Agencija za znanost i visoko obrazovanje osnovana Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.) nastavlja s radom u skladu s odredbama ovog Zakona.

Mreže, pravilnici i drugi opći akti

Članak 58.

(1) Mrežu visokih učilišta i studijskih programa i Mrežu javnih znanstvenih instituta Nacionalno vijeće će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(2) Do dana stupanja na snagu Mreže visokih učilišta i studijskih programa iz stavka 1. ovog članka primjenjivat će se Mreža visokih učilišta i studijskih programa donesena na temelju Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.) u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovog Zakona.

(3) Pravilnike i druge opće akte za čije je donošenje ovlaštena ovim Zakonom Agencija i Akreditacijski savjet će donijeti, odnosno uskladiti s odredbama ovog Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(4) Do dana stupanja na snagu akata iz stavka 3. ovog članka primjenjivat će se prethodno doneseni opći akti u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovog Zakona.

(5) Pravilnik iz članka 10. stavka 5. ovog Zakona nadležni ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(6) Nadležni ministar će ustrojiti Upisnik inozemnih studijskih programa najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Mandat članova tijela Agencije

Članak 59.

Nakon stupanja na snagu ovog Zakona predsjednik i članovi Upravnog vijeća, ravnatelj, predsjednik i članovi Akreditacijskog savjeta ostaju na svojim dužnostima do isteka mandata na koji su imenovani.

Usklađenje Statuta Agencije

Članak 60.

Upravno vijeće dužno je uskladiti Statut Agencije s odredbama ovog Zakona i zatražiti suglasnost Nacionalnog vijeća na Statut Agencije najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Prestanak važenja

Članak 61.

(1) Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje važiti Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.).

(2) Danom stupanja na snagu ovog Zakona u Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 123/03., 105/04., 174/04., 2/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 60/15. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 131/17. – Uredba Vlade Republike Hrvatske):

– u članku 6. stavku 2. točki 15. iza riječi »Hrvatskoj« stavlja se zarez i brišu se riječi »te predlaže Hrvatskome saboru strateški dokument mreže javnih i visokih učilišta i javnih znanstvenih instituta«,

– prestaje važiti odredba članka 79. stavka 4.

Stupanje na snagu

Članak 62.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.